

Bòr in grm.

Baz skalo zaraslo tèmen bòr
Na breg se ozira strm.
Tja dòli razsiplje jutra zòr
Svetlòbo na svetni grm.

Pred koòo samotno starec stoji,
Poglèd mu plava s planin.
Na solnèni se rébri veseli
Mladosti cvetoèe — sin.

Bistran.

Jelka in bršljàn.

Ja sivem pogorji samevaš, jelka,
Tvoj dom je miren, svetu neznan.
Tesno se opleta vitkega dèbla
S teboj rojeni, zeleni bršljàn.

V samoti se náte spominjam in mislim:
Zamrl i mèni je svetni hrup.
Kot tvojemu dèblu bršljàn zeleni,
Tovariš jedin je mèni — up.

Bistran.

Rakita in potok.

Ra travniku solnce potok srebri,
K potoku se klanja rakita,
Nje listov in valèkov se menja šepèt,
Čarobne pravljice šumita.

Ob vòdi perilo raztréplje dèklè,
Srcé ji drhtí ljubeèe:
Z mladeničem sanjata v potok zròč
O zlatih gradovih — sreèe.

Bistran.

Loza in slavec.

Sumèč zelena toži loza,
Pomlad ji ni prinesla druga:
Na veji gnezdo je pripeto,
A slavec se ne vrne z juga.

Na mòrje zrè deklè samotno,
Oèi željnè ji móči žalje:
Veèerni veter z mòrja diha —
Brodnika nì nazaj iz dalje . . .

Bistran.

